

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมเผชิญปัญหาและเพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเองและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมเผชิญปัญหาของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสหศึกษาของรัฐบาลและเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 638 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 4 แบบวัด ได้แก่ แบบสอบถามลักษณะทางประชากร แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามการเผชิญปัญหา การวิเคราะห์ใช้สถิติเชิงพรรณนา การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพ ($R = 0.382$ และ $R = 0.565$) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ($R = -0.279$ และ $R = -0.096$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมสามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบมีประสิทธิภาพได้ ($R = 0.574$) และสามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบด้อยประสิทธิภาพ ($R = 0.285$) ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purpose of this research were to study the relationship among self-efficacy, social support and coping behavior of adolescents and to identify predictors of coping behavior of adolescents in Amphoe Mueang, Changwat Chiang Mai.

The population in this research were 638 adolescents who studied in government and private schools in Amphoe Mueang, Changwat Chiang Mai. The four measuring instrument were used in this research : A demographic questionnaire, Self-efficacy scale, The personal resource questionnaire part 2 and The cope inventory. Data was analyzed by descriptive statistic, Pearson's product moment correlation coefficient and multiple regression analysis.

The results revealed that a positive correlation was found between self-efficacy and social support on superior behavior at the .05 level of significance ($R = 0.382$ and 0.565). A negative correlation was found between self-efficacy and social support on inferior coping behavior at the .05 level of significance ($R = -0.279$ and -0.096). And superior behavior could be predicted by self-efficacy and social support ($R = 0.574$) and inferior behavior could be predicted by self-efficacy and social support ($R = 0.285$) at the .05 level of significance.